Рік II. ч. 251. (406) Вівторок, 11. листопада 1941. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 280-30
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration; Reichsstrasse 34.
Schriftleitung ; Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю і за кордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.

Непохитне становище Німеччини

у змаганнях за нову Европу

СЕНЗАЦІЙНА ПРОМОВА ФІРЕРА В МІНХЕНІ ПРО ТЕПЕРІШНЄ ПОЛОЖЕННЯ ВОЮЮЧИХ ДЕРЖАВ.

МІНХЕН. 9. 11. — Згідно з давною традицією промовляв Фірер в неділю 9. листопада ц. р. у Мінхені до своїх старих партійних товаришів і виголосив при цій нагоді важну політичну промову. Свою промову почав Фірер аналізою причин та теперішніх дій тієї війни.

Зясовуючи ще раз всі ці зусилля Німеччини дійти до порозуміння з ворогами, Фірер підчеркнув, що вони були даремні. Не залишилося ніщо інше як затиснути шолом ще сильніше та усунути на завсіди небезпеки, що загрожують майбутньому Европи. А проте вже заздалегідь було ясне, що за палія сучасної війни треба уважати того, який завсіди жив з борні народів, а саме міжнародного жида. Цього ворога знає німецький народ надто добре. Німецький народ переміг його в старих границях німецької держави і стоїть тепер у цій большевицькій війні як противник проти нього, світової коаліції масонів, комуністів і демократів. Світове жидівство — говорив між іншим далі Фірер дослівно — висунуло колись Польщу, пізніше приневолило до своїх послуг Францію, Бельгію, Голяндію та Норвегію. Англія була вже відразу рушійною силою. Але що могло бути більше зрозуміле ніж то, що одного дня виступить проти нас потуга, якою заволодів усесильно цей жидівський дух: Совітський Союз, — він же ж і є найбільшим слугою жидівства. Міжтим час підтвердив те, що ми, народні соціялісти говорили довгими роками. Це в дійсності держава, в якій вирізано всю національну інтелігенцію, а залишилися лише бездушні силоміць спролетаризовані напів люди, над якими наставлено велетенську організацію жидівських комісарів, а в дійсності наставників над невільниками. Бували іноді сумніви, чи все ж не переможе в цій державі народня тенденція. Та при цьому забувалося зовсім, що носіїв якогось свідомого національного розуміння вже немає, що вкінці-кінців людина, яка переходово стала паном тієї держави, не є нічим іншим, як лише знаряддям в руках всевладного жидівства та що за плечима Сталіна стоять завсіди Каганович і всі ті жиди, які при допомозі десяток тисяч своїх одновірців керують тією велетенською державою. Коли я в минулому році говорив саме тут до вас, тоді вже передбачував дальший розвиток подій, та тоді було його пояснювати. І якраз, коли ми готовились до офензиви на Заході, почала Совітська Росія вже свої приготування на Сході. Надійшла хвилина, коли то у Східній Прусії були 3 німецькі дивізії, тоді як Росія змобілізувала в балтійських краях аж 22 дивізії. І таке зростало з місяця на місяць. Ми знали про все і майже з дня на день могли ствердити докладно, коли, як і де поодинокі одиниці прибували. На східних границях з тамтого боку закипіла праця, якої не можна було не помітити. Протягом кількох місяців розпочато будову неменше ніж 900 летовищ і вони частинно були викінчені. Можна було собі уявити, з якою метою відбувалося таке гігантичне накопичення російських летунських сил, що переходило всі поняття. Одночасно закінчувано приготування на випадових базах, таких велетенських, що вже й на цій основі можна було дійти до висновків про розміри оцих приготувань. Разом із цим ішла зброєнева продукція, збільшена до нечуваних висот. Побудовано нові фабрики, яких ви, мої партійні товариші, не можете собі навіть уявити. Де перед двома роками стояли ще селянські загороди, побудовано в цьому часі зброєневі фабрики, в яких працювало 65 тисяч робітників. На місце глиняних ям будовано фабричні споруди та адміністраційні будівлі ГПУ. Спереду палати, ззаду вязничні келії для найстрашніших тортур. Паралельно з цим ішло пересування військ на нашу границю не тільки з глибини Росії, але й з далекого Сходу цієї світової держави. Дивізія йшла за дивізією. Вкінці було їх понад 100, пізніше 120, 140, 170 та більше.

Тоді під впливом цих приголомшуючих подій запросив я Молотова до Берліна. Ви знаєте висліди цих берлінських розмов. Вони не залишали ніяких сумнівів, що Росія була рішена виступити найпізніше тієї осени, а коли можливо, навіть у літі. Він домагався, щоби ми самі, що так скажу, добровільно відкрили наші ворота для походу большевиків. Я попращав тоді коротко п. Молотова. Я здавав уже собі справу, що рішення запало та що не мине нас найважчий похід. Це потвердила діяльність Росії передусім на Балкані, ця кертична підпольна робота, яку ми вже пізнали і в Німеччині. Всюди большевицькі агенти, всюди цькування і розклад, чого по якомусь часі не можна було вже дальше скривати. Вкінці прийшла хвилина, коли можна було вже пізнати, що з виїмком декількох дивізій у Москві, залишених очевидно проти власного народу та кількох дивізій на сході, не було вже більше війська, яке не стояло б на західньому фронті. До цього вибух у Сербії, підсичуваний Росією, знаний вам переворот за допомогою большевицьких агентів, затіяний англійськими емісаріями і зараз же по підписанню пакту про допомогу між Росією а Сербією. Пан Сталін думав тоді, що цей похід задержить німців може цілий рік, та що опісля може скоро прийти хвилина, коли він зможе появитися не лише зі зброєю і матеріялом, але й з цілим своїм людським резервуаром. Але сьогодні мушу це пораз перший сказати: було це інше щось, яке нас про те повчило.

(Продовження на стор. 2-ій)

Великий змаг

Краків, 10. листопада 1941.

Нічия мова в світі не має стільки слухачів, що кожна з промов Фірера. Бо коли мову Рузвельта слухають американці, мову Черчіля англійці, то мову Фірера слухає не лише вся Німеччина, але й ціла Европа і цілий світ. Бо жиємо тепер у часах війни і тільки війна є найцікавішою темою наших буднів, а слово Фірера вяжеться саме з війною. І не лише з війною — воно вяжеться з дійсністю і з тим прийдешнім.

В тому й річ, що ввесь світ підчас мови Фірера — це одно велике насторожене вухо. Що сказав Фірер, що криється в тій, або цій фразі, вислові, слові — дослухуються і коментують мільйони „на всіх язиках". А Фірер говорить заєдно не лише з темпераментом і цікаво, але й говорить ясно, рішуче та просто, так, що після промов цих не залишається нічого, що було б незрозуміле, або двозначне.

Промови Фірера бувають виголошувані при нагоді важливіших роковин, чи напередодні, або переломі великих подій. Звичайно в певнім відступі часу діється багато дечого такого на що світ шукає відповіди. Досвід за ці два роки війни виявив, що противники оси, провідники англосаських держав та їхні союзники — жидокомуна з плютократією, не люблять правди, а волять жити блахманом, заслонювати дійсність перед світом. Отож після певних відстачей часу, коли т. зв. „демократії", а тепер ще жидо-большевицькій забріханості нестає вже теми і концепту — радієві голоси і преса всього світу приносять промову Фірера, яка — одним махом здирає серпанок брехонь, отвираючи кожному очі, бо зясовує положення та вияснює суть справи.

Остання промова, яку виголосив Фірер у Мінхені була пророчистим доказом як далеко загналися зі своєю брехнею вороги оси та в яку пропасть тягнули вони світ і Европу. Перед нами розгортаються наче ця несамовита фільма жаху вся ця большевицька підготова на загладу людства й культури. Перед брамами заходу стояли мільйонові орди з несамовитою кількістю виряду, готові до удару. Фірер уже давніше передбачував цю загрозу, врешті здавав собі ясно справу з усіх цих большевицьких затій на Балкані, і побут Молотова в Берліні і його нахабна вимога — відчинення цих брам, тільки підтверджували, чого можна сподіватись. Отже Фірер важився на цей нелегкий виступ і почав його випереджуючи ледве на кілька днів большевиків, бо вважав це за гарантію перемоги.

Висліди тепер кожний бачить. До 10 мільйонів червоноармійців нестало в рядах, несамовита кількість знищеного военного наряду — большевицька сила розгромлена, її армія вже відродитися ніколи не зможе. А в слід за цим і Европа може відітхнути та жити, бо не лише вже збулася военної змори, непевности й жаху, але й має надію кращого завтра. Марновані скарби найбагатших земель в Европі стануть справжньою благодаттю, а замучувані під жидівським кнутом нещасні большевицькі громадяни

станутъ справжніми людями, яких праця видасть надійні плоди.

Навязуючи до відносин між Німеччиною та Америкою Фірер сказав своє рішуче слово — що німецькі кораблі перші не будуть стріляти, але коли б американці перші почали, німці відповідять, а торпеди німецьких підводних човнів бувають цільні. Також у звязку з підрахунками противників щодо зброєння Фірер відповів недвозначно: Німеччина а то й Европа — це великий потенціял зі своїми мільйонами населення та продукції. *Тут зброєння піде з дальшим розгоном а вороги ще задивуються, коли побачать щось нове...*

Наприкінці підчеркнув Фірер, що йде тут змаг за суцільний континент, за спільну справу европейських народів, які зрозуміли вагу цього змагу приймаючи в ньому участь. Вибила велика година. Переживаємо перелім, що трапляється раз на тисячліття.

Останні слова Фірера — це немов заповідь прийдешнього, того великого, нового.

Непохитне становище Німеччини

(Продовження зі стор. 1-ої)

ЦІКАВІ ТАЙНІ ЗАСІДАННЯ В ЛОНДОНІ.

В 1940 році відбувся в Лондоні ряд т. зв. тайних засідань англійської палати послів. На цих засіданнях висказав п. Черчіль — ласий на віскі — свої думки, свої надії і вкінці своє переконання, а саме, що Росія намітила шлях до Англії, він як англійський премієр має незбиті докази, що Росія впродовж найвище одного до півтора року виступить на арену, та що треба тому цей один до півтора року видержати. Воно було й причиною незрозумілої тоді відваги Черчіля. Ми про все це знали та довідувалися безпосередно.

ЗНАЧІННЯ БАЛКАНУ.

Тому то я витягнув з того факту висновки. В першу чергу звільнено наше південно-східне крило. Я можу лише сказати те, що сьогодні коли вже знаємо про все, що сталося, мусимо подякувати Мусолінієві за операцію цього гниючого боляка ще в 1940 році. Протягом кількох тижнів удалося нам з допомогою союзних держав розвязати цю проблему остаточно та з зайняттям Крети створити сильну запору перед Дарданелями.

НЕ БУЛО ВЖЕ СУМНІВІВ.

І тепер звертав я вже добре увагу на кожний порух нашого великого противника на сході. Від квітня і травня був я, так би сказати, майже безперервно на обсерваційній точці, безнастанно приглядаючись кожній події, рішений вдарити в цій хвилині, коли стане ясним, що ворог приготовляється до удару, який треба би випередити скорше на 24 години.

В половині червня ставали познаки вже грізними, а в другій половині червня не було й найменшого сумніву, що тут іде вже не про тижні, але може навіть про дні. Тому то дав я приказ виступити негайно 22. червня. Вірте мені, мої старі партійні товариші, що це було найважче рішення в моєму цілому дотеперішньому житті, рішення, про яке я знав, що воно мене заплутає в дуже важкий бій, та про яке я і знав, що шанси виграти його тим більші, чим скорше випередимо Совітів.

АНГЛІЙСЬКА ОФЕНЗИВА.

„Як виглядало тодішне загальне положення? Захід був з німецької точки погляду забезпечений. При цій нагоді хотів би я тепер згадати ще одне. Є т. зв. „геніяльні політики" в таборі противників Німеччини, котрі тепер запевняють, наче б я знав, що нас не заатакують на заході, та що тому мав відвагу вдарити на Совітів. Цим геніям можу сказати лише одне: не доцінюєте моєї обережности. Я приготився на заході так, що вони можуть зачинати в кожній хвилині. Якщо англійці вважають за відповідне почати офензиву, то можемо їм тільки сказати: зачинайте, але ви ще скорше відступите, ніж прийшли. Ми залишили всюди доволі військ, щоби бути в кожній хвилині приготованими.

ПЕРСПЕКТИВИ ГІГАНТИЧНОГО БОЮ.

Ми також очистили Балкан. Завдяки спільним зусиллям удалося нам у північній Африці привернути тривкий лад. Фінляндія заявилась готовою виступити по нашому боці, Румунія також. Також Болгарія зрозуміла небезпеку. Мадярщина зрозуміла велику історичну годину та рішилась по геройськи, так що коли надійшов день 22 червня, я міг перед своїм сумлінням виправдати виступ проти цієї небезпеки і випередити Совіти, хочби на кілька днів. Цей бій стався дійсно боєм за цілу Европу, бій на життя або смерть. Ви знаєте всіх наших союзників, почавши від півночі, від малого хороброго народу фінів, що виявив свою неймовірну хоробрість. Опісля прийшли словаки, мадяри, румуни, вкінці союзники з цілої Европи: італійці, еспанці, хорвати, голяндці, данські добровольці, а навіть французькі та бельгійські добровольці. Тому можу дійсно сказати, що вперше на сході бореться ціла Европа, пізнавши спільну небезпеку. І як колись боролася проти гунів, так тепер бореться проти цієї монгольської держави, цього другого Джінгісхана.

МЕТА ЦЬОГО БОЮ: 1) ЗНИЩЕННЯ ВОРОЖОЇ ПОТУГИ, ЗНАЧИТЬ ВОРОЖОЇ ЗБРОЙНОЇ СИЛИ, 2) ЗАЙНЯТТЯ ВОРОЖИХ, ЗБРОЄНЕВИХ ТА ХАРЧЕВИХ БАЗ.

Престіжеві моменти не грають у нас ніякої ролі. Тому якщо сьогодні хтось говорить: „ви є під Петербургом у дефензиві, то я йому скажу: „Ми були перед Петербургом так довго в офензиві, як це було потрібне, щоб окружити Петербург. Тепер ми в дефензиві і хай наш противник пробує виломитися, або вмре в Петербурзі з голоду.

ЧОМУ НІМЦІ НЕ ЗАЙНЯЛИ ЩЕ ПЕТЕРБУРГА?

Я не пожертвую напевно ні одного чоловіка більше, ніж це безумовно потрібне. Якщоб знайшовся сьогодні хтось, хто спішив би звільнити Петербург, я дав би приказ взяти його приступом і ми штурмували б це місто. Адже ж хто від німецького кордону добував терени й опинився аж на десять кільометрів перед Петербургом, зумів би здобути і ці десять кільометрів перед Петербургом та ввійти до цього міста. Але це не конечне. Місто окружене, ніхто його не звільнить і воно попаде в наші руки. Коли ж хто каже: „тільки як румовище" — то на це відповім, що мене зовсім не цікавить якесь там місто Петербург, лише залежить мені на знищенні промислового осередка Петербурга. Якщо москалям подобається висаджувати свої міста в повітря, то вони може заощадять нам деяку роботу. Престіжеві моменти — повторюю це — не відограють у нас ніякої ролі. Коли нпр. хтось каже: „Чому не машеруємо тепер далі?" Хіба тому, що хвилево паде дощ, або сніг, або може тому, що ми не направили ще залізничих шляхів. Темпо нашого походу вперед означують не ці чудні англійські стратеги, які означують тільки темпо своїх відворотів, але виключно ми. Подруге: Зайняття ворожих зброєневих та харчевих баз: також і в цьому випадку поступатимемо пляново. Інколи вистане знищення одної тільки фабрики, щоб унерухомити дуже численні заводи.

КОЛИ Ж Я ХОТІВ БИ ОЗНАЧИТИ СУМАРИЧНО ДОТЕПЕРІШНІ ВИСЛІДИ ЦЬОГО ПОХОДУ, ТО МУШУ ПІДКРЕСЛИТИ, ЩО ЧИСЛО ПОЛОНЕНИХ ОСЯГНУЛО ВЖЕ КРУГЛО 3,6 МІЛЬЙОНА, ЗНАЧИТЬ 3.600.000 ПОЛОНЕНИХ — і я випрошую собі, щоб якийсь дурень прийшов і заявив, „це ще не стверджене". Якщо німецькі військові чинники щось почислили, воно напевне правдиве. Це таксамо докладно правдиве, як правдиві були наші дані щодо французьких та англійських полонених.

„ПРОПАВШІ" СТАЛІНА.

Порівнюючи число 3,6 мільйона полонених з відносинами у світовій війні, можна сміло запевнити, що це відповідає щонайменше такій самій кількості убитих. Якщо візьму ще під увагу, що в Росії, подібно як і в нас припадають на одного вбитого три, або чотири ранені, то виходить число, яке означає втрату щонайменше 8—10 мільйонів і то без легко-ранених, яких можна ще вилікувати та знову використати. **ВІД ТАКОГО УДАРУ НЕ ПРОЧУНЯЄ НІЯКА АРМІЯ НА СВІТІ, НАВІТЬ І РОСІЙСЬКА.** Колиж тепер Сталін ненадійно говорить наче б Росія мала тільки 378 тисяч пропавших — а в такому випадку це могли би бути тільки полонені — 350 тисяч убитих і мільйон ранених, тоді можна би спитати: чому москалі в такому випадку відступили півтора тисячі кільометрів, коли вони при своїх велетенських масах військ мали подвоїну наших жертв?

Матеріял, що його ми здобули в тому часі, незвичайно великий. Дотепер сягає він: понад 15 тисяч літаків, понад 22 тисячі панцирних возів, понад 27 тисяч гармат. Це дійсно величезний матеріял. Цілий промисл світа, враховуючи навіть німецький, міг би цей матеріял тільки поволеньки заступити. Промисл демократичних держав не заступить його на всякий випадок у найближчих роках.

А тепер переходжу до територіяльної справи. **МИ ЗАЙНЯЛИ 1,670.000 КМ.² ЦЕЙ ТЕРЕН Є НА ВСЯКИЙ ВИПАДОК 3 ДО 4 КРАТНО БІЛЬШИЙ НІЖ ФРАНЦІЯ, А ЯКИХ 5 КРАТНО БІЛЬШИЙ НІЖ АНГЛІЯ.** На цьому терені є 60—70% цілого промислу і всієї сировини, що їх має Сов. Росія. Сподіюся, що в найближчому часі ми зможемо вжити засобів і стягнемо їм петлю дальше поволі, але певно. Коли хтось говорить: „так, але ви помилилися в часі" — то ці люди знають докладно, в який спосіб я диспоную часом! Ми перемогли Францію кругло в 6-ти тижнях, при чому цей терен є тільки дробиною того, який ми здобули на сході. Але хтось скаже, ми сподівались, що це зробимо на сході за півтора місяця. Не зменшуючи значіння „блискавичної війни", мушу ствердити, що передусім треба таки машерувати; що ж осягла дотепер німецька піхота в маршу, це взагалі нечуване, вперше у світовій історії. Очевидно, що коли хтось іде з Дінкірхен до Остенди і опісля вертається з Остенди до Дінкірхен то — признаю — це легша справа. Але коли хтось машерує від німецької границі аж до Ростова, або аж на Крим, або до Петербурга, то це є віддалі, особливо коли зважимо шляхи „раю робітників та селян". Я ще ніколи не вживав слова блискавична війна, бо це зовсім дурне слово. Коли ж взагалі можна його пристосувати до якогось походу, то тільки до цього! Ніколи ще не розбито і не переможено в коротшому часі такої велетенської держави, як тепер Совітську Росію!

Одначе за фронтом німецьких вояків є ще другий фронт, а ним є німецький народ. А за цим німецьким народом є ще третій фронт — а зветься Европа. Коли в останніх часах повтаряється тут і там фраза, що тепер збояться демократії, то я вже так часто заявляв, що „ми нічого не робимо". Я не припиняв німецьких зброєнь в роках 1939, 40 і 41. Що ми зробили дотепер в цій ділянці, було закроєне на велику мірку. І ми зброємося дальше. Я тільки пересунув тепер зброєння на деякі спеціяльні ділянки. Панове демократи приходять тепер з числами. Я не оперую числами, але скажу тільки одне: вони здивуються, з чим ми виступимо одного дня. Кажуть мені: так,

але тут є Америка зі своїми 125 мільйонами населення. Простори Німеччини мають також 125 мільйонів. Простір, що працює безпосередньо для нас, має далеко більше ніж 150 мільйонів людей. Простір Европи, що працює посередньо для цього бою, має тепер понад 250 мільйонів людей.

Тепер приходять найдурніші надії, а саме, що в Німеччині вибухне повстання, революція. Та людей, що могли б робити тут революцію, вже більше нема. — Вони вже давно в Англії, в Америці і в Канаді, ітд. Їх ми вже більше не маємо. А людей, які можливо могли б робити революцію, їх так мало і вони такі незначні, що це попросту дотеп, надіятися на їх поміч. Але коли хтось у нас поважно надіявся би робити замішання на нашому фронті, все одно, звідки він не походив би і до якого табору він не належав би, то — ви знаєте мою методу — я приглядаюся тому якийсь час. Це свого рода пробний речинець. Після цього приходить хвилина, коли я блискавично дію і це дуже швидко усуваю.

НІМЕЧЧИНА І ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ.

Коли сьогодні падуть, особливо з Америки погрози під адресою Німеччини, то я завчасу звернув на них увагу. Вже перед роком я заявив, що кожний корабель, який везе воєнні матеріяли, отже матеріяли, щоб убивати, буде сторпедований.

Отож коли американський президент Рузвелт, який і Польщу пхнув до війни, опісля щойому можемо сьогодні доказати, намовив Францію на цю війну, думає, що приказом стріляти може нас приборкає, то я цьому панові можу відповісти лиш одно: пан президент Рузвелт приказав своїм кораблям стріляти, як вони тільки побачать німецький корабель. А я дав німецьким кораблям приказ не стріляти на американські кораблі, коли вони їх побачать, але дав і приказ боронитися, коли б були нападені. Тому якщо американський корабель стріляє на приказ свого президента, то зробить це на власне ризико. Німецький корабель буде боронитися, а наші торпеди добре влучають.

СМІШНІ ФАЛЬСИФІКАТИ.

Не маю також найменшої охоти займатися цими смішними фальсифікатами, як пр. те, немов би то я сфабрикував при допомозі німецьких експертів якусь мапу. Тут можу я сказати панові Рузвелтові: на певних ділянках я взагалі не маю ніяких експертів. Мені завсіди вистане власна моя голова. Я не потребую ніякого тресту мозків для власної помочі. Тому якщо дійсно має наступити десь якась зміна, то вона найперше родиться в моєму мозку, а не в мозку інших, навіть не в експертів. Я не гімназист, що рисує собі в шкільному атлясі мапи. Південна Америка лежить для мене так далеко, як прим. місяць. Або возьмім другий фальсифікат: ми хотіли б усунути всі релігії світа. Я маю тепер 52 роки і маю що інше до роботи, ніж займатися дитинствами або дурницями. Кромі цього не цікавить мене зовсім якого роду релігії є на світі і як народи до цих релігій відносяться. Це цікавить тільки американського президента, пана Рузвелта. В німецькій державі та згідно з нашими переконаннями кожний на власний лад може стати щасливим. Я читав, що в Злучених Державах Америки було заборонено, щоби якийсь проповідник говорив проти держави, а воякам заборонено на такі проповіді ходити. Це діється таксамо як у нас: в тому тільки різниця, що віросповідання в Німеччині одержують від держави майже 900 мільйонів марок річно, а в Америці ані сотика. В Німеччині не переслідувано також ніколи священика ізза основ його віри, лише тоді, якщо він поза своїми засадами віри втручується в державні основні закони.

Та це робили тільки дуже нечисленні. Велика більшість знає дуже докладно, що коли б Німеччина цей бій програла, то на всякий випадок під протекторатом Сталіна релігія була б трактована далеко гірше, ніж під нашим. Всякі спроби впливати ззовні на німецький нарід — дитинні і смішні. Ми розуміємо докладно нашу велику ціль, бо усуваємо остаточно від Европи небезпеку Сходу і ми не дозволимо більше на те, щоб ті простори з незміримою родючістю, з їх незмірним багатством в скарбах землі та руди, були змобілізовані проти Европи, але поставимо їх на службу Европі. Це є могутня ціль, що сягає далеко поза серця нашої німецької держави, могутня не лиш осягами, але могутня і наслідками. Теперішній стан — це ж божевілля, ця Европа, що на деяких її полосах — подумаймо лише про захід — живе до 260 людей на одному кв. кільометрі.

Я дивлюся на ці справи з вищої точки погляду. Я видрізняю французів від їх жидів, бельгійців від їх жидів і голяндців від їх жидів. Я знаю, що там живуть безчисленні групи людей, також жертви цієї недокладної конструкції Европи, після якої найбогатшу частину Европи мобілізується безнастанно проти Европи, без огляду на те, що власні люди не осягнули найпримітивнішого життевого рівня. Це бачили також наші вояки в краю, пливучім медом і молоком, де при раціональній організації праці, при дуже малім відсотку робучих сил можна би осягнути кількакратно більші плоди, ніж деінде. І в цьому саме краю мають люди лише стільки, що можуть їсти з одного глечика й мешкати в нужденних, завошивлених та нехлюйних норах. Перед кількома днями читав я, що в одного німецького полоненого на сході знайдено воші. Того рода вістки каже поширювати пан Сталін. Припускаю, що він не хоче цим сказати, неначе б цей воєнний полонений приніс ці воші до Росії з Мінхен, або з Берліна. В „совітському раю" є дійсно щось найнужденніше, що було в невільництві взагалі на цьому світі. Мільйони заляканих, гноблених, занедбаних та виголоджених людей. Тут очевидно панує режим комісарів, на 90% жидівського походження, що кермує тією цілою державою невільників.

МАЙБУТНЄ ЕВРОПИ.

Для Европи буде це дійсним спасенням, коли не тільки щезне ця небезпека, але коли плодючість цієї землі вийде вкорисць цілій Европі. Це є величезне завдання, яке нам поставлено. А я є настільки матеріяліст, що вважаю це за щось далеко важніше, як журитися тим, які релігії панують в різних краях. Ми маємо одну ціль. Вона обіймає цей континент. А я переконаний, що цей континент не буде другим на світі, і залишиться і надальше, як дотепер, — першим. Ми не сміємо сумніватися в тому, що тепер саме рішається доля Европи на найближчих тисячу літ. Ми можемо бути щасливі, що якраз ми оцей час започаткували."

Мову Фюрера, виголошену з питомим йому темпераментом, переривали приявні багатократними, довготриваючими оплесками, зокрема в місцях, де Адольф Гітлер торкався змагань німецького війська і його союзників, або й тоді, коли обговорював питання европейської солідарности. Слова Гітлера зробили на слухачів незвичайно сильне враження.

—o—

3,632.000 совітських полонених

Летунські атаки на Севастопіль і Москву

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 10. 11. Головне ... Німецьких Збройних Сил подає:

На Кримі на схід від Севастополя і на захід від Керчу відсунено дальше задні ворожі частини, що спинили завзятий спротив. Могутні летунські атаки звертались днем і нічю проти Севастополя. У танках з нафтою й магазина вибухли великі пожежі. В порті тієї морської твердині ушкоджено важко поціло бомби совітський кружляк та один великий торговельний корабель.

Поміж Донцем і Волгою та в околиці Москви летунська фльота знищила велику кількість транспортних совітських потягів. Сильні частини таків скинули на Москву розривні й запальні бомби.

Підчас військових дій поміж озерами Ільменським і Ладо та поза Волховом сухопутні панцирнійська захопили вночі на 9 листопада сподіваним наскоком важний вузловий омунікаційний пункт Тихвин, при чому яли численних полонених та велику дч. Штаб 4 совітської армії оминув поло лише завдяки тому, що залишив свої а й важні військові документи. В боях цьому відтинку діста лось до полону в 16 жовтня округло 20.000 полонених. Німецькі війська здобули 96 панцирних возів, 179 гармат, один панцирний поїзд та численний інший воєнний матеріял. Виловлено яких 6.000 мін.

Таким робом загальне число захоплених у східній війні совітських вояків зросло до 3,632.000 люда.

Перед східнім побережжям Шотляндії повітряна фльота затопила вночі на 10 листопада один вантажний корабель містоти 2.000 тон. Другий торговельний корабель ушкоджено цільним поцілом бомби. Спадні боєві літаки бомбардували на південно-східньому побережжі простір порту Маргейт. Широко розкинені пожежі та сильні вибухи свідчили про успіх атаки.

В північній Африці німецькі частини боєвих літаків атакували з добрим вислідом британські опірні пункти біля Марса Матрук та бункрові позиції біля Тобруку.

Останньої ночі ворог скинув слабими силами бомби на кілька місцевостей у північно-західній Німеччині, особливо на мешкальну дільницю Гамбурга. Цивільне населення мало втрати в убитих і ранених. Зістрілено два британські бомбовики. Поручник Лент здобув свою 20 перемогу в нічному леті.

—o—

Американці завертають з північного Китаю

ВОШИНГТОН. Уряд Злучених Держав обмірковує то справу виїзду американських моряків Пекіну, Тієнтсіну та Шангаю, — заявив президент Рузвелт в пятницю у Білому Дна пресовій конференції. Президент до що він не всилі сказати коли в цій сп прийде рішення. Буквальний текст затакий: „Уряд Злучених Держав обміркоитання про відкликання американськиорських частин, які тепер перебуваютберегів Китаю в Пейпіні, Тієнтсіні та Шангаю". У відповіді на запити представників преси заявив дальше президент, що поміж Злученими Державами та Японією ніколи не було розмов про морські частини Злучених Держав у Китаю. На інший запит, чи це відкликання матиме внаслідку якусь зміну в ситуації американських громадян у Китаю, президент відмовився дати якенебудь дальше пояснення до своєї заяви.

—o—

...ікі маневри перед Гібральтаром

МАДРИД. — четвер відбулися в Гібральтарі велинеаври морської фльоти та сухопутньої. Вони мали стати немов генеральнообою оборони твердині. Численні англійські воєнні кораблі діяли яку милю від проливу проти здогадної воєнної фльоти. На суші армія мала завдання відперти здогадну атаку на твердиню.

На звільнених землях

Майбутній історик з цікавістю спиниться над тим, як у цю велику добу, що переживає її вся Україна, українці, порозкидані по цілому світі, жадібно ловили всі відомості з різних земель. Справді, по Україні перекочується велетенська війна, про яку будуть згадувати цілі покоління, залізниці — якщо ходять — то здебільша для війська, а між тим, на визволених частинах землі починається життя, відбудова, навіть виходять місцеві газети. Ці газети, що якось випадково попадають за межі міста чи району, де виходять, є часто єдиним джерелом, що подає вістку про життя в певній частині нашої землі. Вони, як велика цінність, передаються з рук до рук, і по них сучасники, зокрема українська еміграція, що живе далеко поза межами батьківщини, виробляють собі уявлення про те, що діється на широких просторах України.

Нині в додаток до того, що подавалося в „Краківських Вістях" про інші терени, можемо зазначити, що також у Вінниці, на Поділлю, виходить український часопис — „Вінницькі Вісті". Про існування цієї газети подає відомості „бюлетень" Спілки Українських Інженерів на Словаччині, який наводить „Заклик" редакції „Вінницьких Вістей" з 3. IX. 41 р.

Цей заклик, що відбиває перші змагання наладнити життя на Вінниччині, подаємо понижче:

Заклик! „Хто любить свій народ, доказує це єдино тільки жертвами, які він готовий для нього принести". (А. Гітлер).

Українці! Селяни, робітники та службовці Вінниччини! Редакція „Вінницьких Вістей" звертається до вас із таким закликом:

Наш край перебуває у стані відбудови. Потрясений аж до дна великою війною, він лише стає на ноги і з великими зусиллями творить своє нове життя. На всіх ділянках господарського та культурного побуту український народ, спільно та в згоді з народом німецьким, прикладає свої руки до творчої праці відновлення.

В цей тяжкий та напружений час нарід мусить бути особливо об'єднаним, загартованим для великої боротьби, яка ще довго може тривати. Всі мусять працювати чесно, всі мусять стояти один за одного, як друзі, як брати.

Не треба думати, щоб найтяжче вже пройдено. Ні, найтяжче ще попереду! Мало розгромити військову силу ворогів, — треба ще переробити до основи все життя, весь побут, звички, відновити мову. Бо большевики залишили нам погану спадщину!

Сьогодні ми ще бачимо сварки, навіть бійки в чергах за продуктами. Особливо огидний вигляд мають ті люди, що продираються поза чергою за пивом, галасуючи мов жиди, лаючись як москалі. Невже ці українці не розуміють, яку шкоду вони завдають нашому культурному життю! З жидівськими звичками в чергах мусить бути покінчено раз і на завсіди!

Сьогодні ми ще можемо зустрінути випадки недовір'я села до міста. Забуваючи, що службовий апарат тепер складається виключно з городян-українців і працює на користь українців у місті і селі, селяни подекуди не хотять приносити до міста своєї продукції або встановляють на неї високі ціни.

Можна отверто сказати, що й у міському службовому апараті ми не бачимо ще повної щирости та відданости у праці. Між нами є ледарі, є такі, що дбають лише про самопостачання, а не про роботу для загального добра. Є ще люди, що не скинули зі себе тягару большевицьких спадків — усяких тих стахановських та ударних метод, за якими годилося багато кричати, а мало робити.

Ми закликаємо всіх свідомих українців стати до відважної боротьби з усіма цими хибами нашого життя. Кожний мусить поставити свій інтерес на друге місце, кожен мусить бути готовий на будьякі жертви для блага нашої батьківщини. Місто й село мають іти одно одному назустріч. Українці працюють для українців! Геть з нашого побуту свари, розбрат, лайку і бруд. Будьмо культурними, чіткими, точними, виконливими, шануймо нашу працю, наш робочий час.

Українці! Нещадно боріться з усім тим, що перешкоджає нашому переможному наступові. Наш священний ідеал, — єдиний нарід, єдина мова, єдиний подих, єдина воля!

Подав **В. Приходько.**

Вписи до українських гімназій

Щоденник „Кракавер Цайтунг" з дня 9. XI. 1941, ч. 265 приніс у відділі урядових оголошень таку оповістку:

Відділ Науки і Навчання повідомляє:

У таких місцевостях відкриють такі українські гімназії:

1) **Львів** — для дівчат, вул. Віденська ч. 60.
2) **Львів** — для хлопців, вул. Княжа 14.
3) **Стрий** — для хлопців.
4) **Станиславів** — для хлопців.
5) **Коломия** — для хлопців.
6) **Чортків** — для хлопців.
7) **Тернопіль** — для хлопців.
8) **Сокаль** — для хлопців.
9) **Дрогобич** — для хлопців.
10) **Бережани** — для хлопців.

Прийматимуть до тих гімназій тільки молодь **української національности і арійського роду.**

Вписи учнів переведуть директори тих заведень від 3—10 листопада.

За навчання кожний учень **в основі** платить 48 зол. місячно.

Наука почнеться негайно після того, як закінчаться вписи і вступні іспити.

Львів, 30. X. 1941.

ГУБЕРНАТОР ГАЛИЧИНИ,
Відділ Науки і Навчання
Д-р Ґаселіх.

УКРАЇНСЬКА ПРЕСА.

КИЇВ. — На звільнених просторах України майже у всіх містах появляються українські часописи. В Житомирі виходить „Українське Слово", в Бердичеві „Нова Доба", в Камянці-Подільському „Поділлянин", у Винниці „Винницькі Вісти", в Херсоні „Голос Дніпра", в Києві „Українське Слово" та інші. Майже всі співробітники цих часописів це українці, що ще недавно жили під большевицьким терором. Всі часописи поширюються в великих накладах, а населення читає їх дуже радо.

ЮРІЙ КОСАЧ. 12)

Рубікон Хмельницького

— Ти не уєш, гей ти, Перебийносе! — Важко поклав шкотові на рамя свою правицю здоровенний Прокіп Шумейко, що вже шарпав гнівно вуса, добре захмелівши.—Чи бува, не любо тобі пити за короля Володислава й за королеву її мость Христину?...

— Я пю лише за одного короля, проскрипів посміхнувшись шкот і загріб своєю рукою правицю Шумейка; він не випускав її й здавив так, що Шумейко зойкнув; я пю завжди за короля Макбета, пий і ти, рітмайстре...

— Vivat Macbethus Rex!...

Шумейко мінився на обличчі. Йому хотілось уже сікти і він шукав шаблі. Але Хмельницький голосно його покликав. Шумейко стиснув тоді руку шкота, силкуючись бути чемним. Бренькнули бандури, на подвірю вже починали співати і Шумейків гнів розтанув.

Хмельницький, оглянувшись, побачив, що резидента вже виносили гайдуки без памяти, а посадник зісувався під стіл, украй пяний. Тоді капітан дав знак рукою Ахіллесові.

Салю заволікав уже густий туман важкого хмелю. Ніхто, братаючись і чоломкаючись із сусідом, виплескуючи вино із келиха в непевній руці, пяно співаючи, не помітив, як воїни вийшли ізза стола. За ними, накинувши керею, поспішив Мрозовицький.

Віддалювалася від їх луна кострищ і гул пяної мужви. Щобільки не поривались до шабель і не посли шкотів та шведів, як у Парижі, де нившись, порубали ґрізонів. Але залишені там тверезих та твердих, що не шкодуватимуть кулаків та палиць і спеціщать гулаїв. Бестію треба було цупко держати в руках, бо перегризла б сама собі горло. Али б також, розгулявшись, порозгромляли крамниці й міщан потурбувати. Аддля забезпечення перед козацькою бурдою вишено добрих пильнувачів.

Три вояки йшли в ніч із переляканого, сполсханого й його середмістя, до моря, на пустельне узбережжя. Вітер здіймався, пронизливий, нній. Нехай холодить чоло, де роїлись ки за думками. І вояцький крок гулко грі по пустельних заулках.

Чим була досі ця коза сила, що про неї складано думи й вірщо про неї слава йшла світами?...

Уміли сікти й плюндри, вміли напасти знечевя, шарпнути во зубом, налетіти шулікою й відійти. Іміли встоюватись у регулярній війні, ни копати — мистецтва облоги. Це бульріше арс поетика ніж арс белліка. Добі школою був проте фландрський походведено здебільша молодь, що знала тільки розбишачити в байраках та овати в Ногайському степу, або на аку А коли заревли колюбрини й фальконети, коли затряслась земля від ядер і картачів — заривались, мов суслі, з головою в пісок або втікали геть, чманіючи з дикого жаху. Не одсити, не одному поручникові розкроїти лоба пірначем. Хмельницький самий підняв руку на неодного, розсікши дурного черепа. Нічого не було путнього: ні амуніції, ні зброї, ні гармат, ні саперів до копання шанців. Та за десять місяців зумів усе прибрати. Здавив гадину трусливости залізною рукою, приборкав метушливих, навчив їх слухати. Ось де придалась учба під Валленштайном, Тіллі та Мансфельдом! Осьде згадав нераз доброго інженера Боплана із його мистецтвом фортифікації!

Дінкірхен була тверда проба, але потрібна. Викохав зате капітан у пороховому димі, серед крови й зойків, серед стишеного ремствування по заслузі покараних, серед мовчанки вірних, легіони, що не боятимуться війни. Викохав легіони, що їх не посоромився би кращий полководець Німеччини та Франції. Викохав стаю дужих та смілих орлів, готових до лету. Придбав офіцерів, що придадуться. Змусив їх вчитись од Французів, ґрізонів і еспанців у полі і з книги, підчас перерв між штурмами. Бо тільки у Фландрії збагнув, як далеко зосталися козаки з їхніми прадідівськими луками та вільною війною підіздів школи Івана Підкови й Сагайдачного. І це все треба було надробити.

(Далі буде).

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

ЛИСТОПАД.
11. Вівторок — Прмч. Анастазія
12. Середа — Мч. Зиновія

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ В ЯРОСЛАВІ подає додатково до відома, що з огляду на зарядження вищої шкільної влади письменний іспит зрілости в осінньому речинці відбудеться не в понеділок 10. XI, але 24. XI., а усний не 11. XI, але 25 XI. Початок іспитів у год. 8-ій вранці.

— УКРАЇНЦІ ЗЕМЛЕМІРИ, що бажають повернути до Галичини і працювати як вчителі мірничої школи, надішлють негайно до Українського Краєвого Комітету у Львові в. Паркова — давна Міцкевича ч. 10: — 1) точний перебіг життя і мірничої та педагогічної практики, 2) заяву, які предмети може викладати в мірничій школі, 3) точну адресу свою та установи, в якій тепер працюють. Українські часописи на еміграції проситься передрукувати.

— ДО ВІДОМА БУКОВИНСЬКИМ ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМ. Відділ Праці УЦК. вислав до своїх мужів довіря по таборах переселенців обіжник з дня 3. 11. 41 р. У послідному часі багато таборів розвязано, а переселенців переведено до інших таборів, тому просимо, щоб табори, які не одержали цього обіжника, подали свої адреси. Також просимо, щоб переселенці, які покинули табори й находяться на праці в Райху, подали нам свої нові адреси. Відділ праці УЦК.

— НА ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСТВУ зложили громадяни з округи Ніско за міс. жовтень: Інж. А. Комарський 1.—, С. Пуняівська 5 зол., інж. Б. Припхан 10 зол., А. Снінмівський 1 зол., Е. Павлин 20 зол., Т. Лучковський в Яслі 5 зол. На цей же Студентський Фонд заходом ДЕЛЕГАТУРИ У. Д. К. В ПОРОХНИКУ зложили: о. Якимович 20 зол., мец. Василькевич 5 зол., уч. Варко 5 зол., Солтик із Округлого (Простак Волод) 10 зол., Новак 22.71, Молочарня 50 зол., збірка коло церкви в дні 3 XI. 52.82 зол., при різних нагодах 84.47 зол. — Т. Лучковський в Яслі 5 зол.

ПОЖЕЖА НА КОРАБЛІ. В лізабонській пристані, на кораблі „Колоніяль" (8.309 тон), що прибув 1.11. з вантажем цукру з португальських колоній Мозамбік і Анголя, спалахнула велика пожежа. В 1939 р. президент держави ген. Кармона відбув на цьому кораблі подорож до Анголі та південно-африканської Унії.

В ДВОХ ТИЖНЯХ ЗГИНУЛО 50-60 ПІВНІЧНО-АМЕРИКАНСЬКИХ ЛЕТУНІВ. Як подає „Асошейтед Пресс" з Вашинґтону, впродовж остатніх двох тижнів зросли летунські катастрофи в армії і флоті Зединених Держав Америки до тої міри, що треба числитися з втратою 50-летунів.

Затемнення помешкань на терені Ген. Губернаторства обовязує від год. 16.55 до год. 7.50.

ЗБЕРІГАЙТЕ ПОРОЖНІ ПЛЯШКИ!

В звязку з пляновою лінією господарки, що накладає на широкі маси населення обовязок економічно використовувати ужиткові матеріяли, треба збирати і переховувати, а не нищити їх, всякі вужиті матеріяли й засоби домашнього господарства. Звичайно легкодушно бють пляшки, хоч слід їх старанно зберігати.

НОВІ КРАМНИЦІ З КОНФЕКЦІЄЮ У ЛЬВОВІ.

У Львові „Промторг" відкрив в останніх днях крамниці з мужеською, дамською та дитячою конфекцією. Дальші крамниці відкриватимуть в черговому порядку в міру запотребування публики.

З листів до Редакції

Вельмишановний Пане Редакторе!

Не відмовте помістити у Вашому часописі таке вияснення:

Вернувшися до краю, я довідався з розмов із деякими громадянами, що мене вважають автором статтей, які появилися в останньому часі у „Краківських Вістях", підписані д-р Г. Стецюк.

З уваги на те, що нас є двох односільчан того самого імени та прізвища, я для відрівнення підписувався досі: Юрій чи Юрій-Григорій Стецюк. Від жовтня 1939 я не містив ніде ніяких статтей.

З українським привітом!

Д-р Юрій-Григорій Стецюк.
б. редактор „Нашого Прапору".

Враження першого українця в відібраному Києві

(Від нашого спеціяльного кореспондента).

Я — в дорозі до Києва, який примушений був покинути 23 роки тому. Про все, що побачу в ньому, перешлю докладний репортаж принагідним посланцем, бо поштові звязки з Києвом іще не наладнані.

Поки сам, на власні очі, не бачив його, користаю з усякої нагоди розпитати про нього людей, що вже були там, або перечитати листи від фронтовиків.

Ось уривок із такого листа:

„...Брав участь у боях за Київ. Ми перейшли Дніпро з півночі коло Горностайнополя, а Десну коло Остра, звідки повернули на південь: Семиполки — Бровари — Київ.

„Були дуже завзяті бої, бо окружена большевицька голота боролася до останнього. Це їй усе-ж таки не помогло. При відвороті большевики все можливе й неможливе підміновували. Треба було мати дуже велику обережність, щоб небачно не наступити на якусь бляшану пушку чи пляшку. Ці всі штучки однак не врятували червоних. Ми йдемо нестримно наперед.

„За всі невигоди, переживання і терпкості боєвого життя мене стократно нагородило перебування в Києві. Серце билося підчас перепливання Дніпра поромом і душа радувалася, коли я побачив з Дніпра вежу Києво-Печерської Лаври й золоті копули Софії. Поробив багато знимок, які при цьому посилаю, щоб ви там їх виклинали.

„У Києві, на жаль, довго не довелося бути. Встиг оглянути вул. Кірова (Олександрівську) й Хрещатик. Посилаю світлину Олександрівської вул., будинку Верховної Української Ради, поставленого за большевицьких часів, стадіону „Динамо" (давніше Царський та Купецький сади), чудового 14-поверхового будинку НКВД та опери. Крім цього поробив чимало світлин із понищених мостів на Дніпрі. Познайомився в Києві з українським радянським письменником, який передав мені свої нотатки про Київ. Їх залучую при цьому. Був я першим українцем, що побував у Києві в першому дні його захоплення.

„Назагал Київ не знищений (кореспондент писав свого листа перед вибухом большевицьких мін). Населення робить дуже прикре враження. Воно босе й обдерте. Модерні дівчата одягнені докладно так, а то й гірше, як служниці в якомусь галицькому містечку. Само місто робить дуже миле враження. Подібний Київ до Львова, але мешканці ніяк не підходять до його европейського вигляду.

„З Києва виїхав на північ, під Чернигів.

„Пришліть мені гребінець, мапу европейської Росії, камінчики до запальничок і рукавиці..."

Стільки з цього листа.

Фотографії, про які йде мова в цьому листі, вдалося перебрати для використання в „Ілюстрованих Вістях". Посилаю туди й нотатки радянського письменника.

О-д.

З українського життя

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ В БЕРЛІНІ.

В неділю 2-го листопада в салі Шумана при Ліцовштрассе відбулося в Берліні святкування Великого Зриву, влаштоване берлінською філією УНО. Простору салю заповнила вщерть українська, як завжди, переважно робітнича публика — найчисельніший елемент сучасної української еміграції у Великонімеччині. В перших рядах засіли представники тутешніх українських установ та запрошені німецькі і білоруські гості. Центральною точкою програми цієї академії сталася велика промова - реферат генерального секретаря головної управи УНО др. В. Левицького, що пробував дати синтезу української історії та зглибити причини нашої бездержавности, якими є: дух черні та смертельний жах ворогів України перед її державницьким самостійництвом. Референт закінчив свої думки висловом, що безмертний геній української нації знищить духа черні і мусить негайно дати провідну верству, бо історія дає нам востаннє нагоду стати вільними.

Драматичний гурток під режисурою п. Многогрішного поставив у другій частині академії сценічну поему Романа Купчинського „Великий День". Молоді актори, здебільша робітники цілком добре виконали свої ролі. Настрій був поважний і бадьорий.

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ПАРОХІЇ.

Греко-католицька берлінська парохія величаво відсвяткувала в позаминулу неділю свій перший храмовий Празник Покрови Пресвятої Богородиці. Торжественну Службу Божу в намірeнні благословення Пречистої для українського народу відслужив у заповненій морем вірних церкві Апостольський Візитатор о. др. Петро Вергун в асисті о. канцлера дра Чорняка та о. Константина Тимочка. Співав добрий хор студентів під управою о. Петра Романишина. Приємно вражало що питомців в оточенні духовенства заступили наші робітники. На Богослуженні було м. ін. приявних двох німецьких духовних достойників. Після урочистого Молебня відспівано празничні многоліття. Українська греко-католицька парохія Берліна працює з правдивою посвятою, несучи духовну опіку масам української еміграції в Берліні, Штеттіні та Франкфурті над Одрою.

В неділю 2 листопада відбулася після Богослуження церковна збірка, яку (82,02 німецьких марок) передано на українських полонених з червоної армії. **КТВ.**

Зустріч з воєнними полоненими заборонена

КРАКІВ. — Розпорядком Ген. Губернатора з 23 жовтня 1941 р. заборонено в Ген. Губернаторстві всяку зустріч з воєнними полоненими. Тільки якщо цього вимагає якийсь службовий обовязок, або обовязок звання, або відношення при праці, зустріч з воєнними полоненими є дозволена. Але і в тому випадку треба зустріч обмежити до найконечніших меж.

Хто довідається про втечу якогось воєнного полоненого, має про те негайно повідомити найближчу військову або поліційну службову станицю. Хто помагає воєнним полоненим втікати, або помагає втікати в той спосіб, що дає воєнному полоненому захисти, або одіж, або харчі, або всякі інформації, буде караний вязницею, а в тяжких випадках тюрмою.

На громади, в яких ствердять нарушення цього розпорядку, губернатор области може наложити на всіх, або на поодиноких мешканців громади грошеву кару до необмеженої висоти.

Дезерція червоноармійців з далекосхідньої армії

Сінкінґ. Від якогось часу щораз більше число вояків совітської далекосхідньої армії втікає крізь совітську манджурську границю, — так повідомляв в суботу представник японської армії з провінції Квантунґ. Не подають докладних цифер, проте дезертири заявляють одноголосно, що вони боялися недалекого японського наступу. Вони оповідають, що червоноармійці зайняті днем і віччю будовою укріплень. В останньому часі значно зменшили їм харчеві пайки. Як дальше повідомляє японський старшина, чимало старшинських становищ у совітській далекосхідній армії залишається тепер без старшин. На підставі оцінки команди японської квантунської армії яка третина далекосхідних совітських військ та яка половина їх повів і літаків відійшла до Европи.

ЖЕРТВУЮЧИ НА СТУДЕНТСЬКИЙ ФОНД — ПОМАГАЄШ НАЦІЇ!

Безприкладна боєва перемога

БЕРЛІН. — Великий бій на сході від Києва, який відбувався в часі від 13—27 вересня, став після того, як захоплено в полон 665.000 большевиків, „бойовою перемогою", якої історія досі не знала.

У бою, що тривав тільки 14 днів знищено тут 5 совітських армій в силі понад 50 дивізій. Докладні досліди виявили, що на побоєвищі на закруті Дніпра і Десни знищено 37 дивізій стрільців, а се: 41, 55, 62, 75, 87, 97, 116, 117, 124, 135, 137, 147, 151, 159, 161, 165, 169, 171, 175, 187, 193, 195, 196, 200, 206, 227, 228, 232, 264, 26, 284, 289, 293, 295, 301. Знищено 6 змоторизованих стрілецьких дивізій, а саме: 7, 45, 131, 212, 215, 240. Дальше знищено 3 вповні озброєні панцирні дивізії, а саме 20, 40, 43 і 28 гірську дивізію, разом отже 47 вповні озброєних совітських дивізій. До цього приходять ще 32, 37 і 47 совітські дивізії кавалерії, які кинено до бою після втрати більшої частини їхніх коней та іншого виряду, як піхотинців. Рівнож як піхотинці боролися панцирні дивізії 19, 35, 41 і панцирна бригада ч. 147. Ці 4 панцирні частини втратили в боях в першій половині вересня свої панцирні бойові вози. Їхній новий виряд був для большевиків неможливий. Кромі цього знищено в цьому бою 207 летунську бригаду та більшу мішану групу з найкращих вояків інших дивізій. Отже бій під Києвом коштував большевиків разом 53 дивізії, дві бригади та одну мішану групу!

Безпощадна критика приятелів Сталіна

ВАШИНГТОН. — Спроби в американській палаті репрезентантів колишнього амбасадора Злучених Держав у Москві Дейвіса і Г. Гопкінса, які намагалися спільно в статтях на сторінках „Емірікен Меґезин" вибілити Сталіна та большевицьку диктатуру з усяких провин, зустрінулись з дуже гострою критикою демократичного посла. Цей демократ заявив, що найбільшою небезпекою для Америки була б спроба спопуляризувати комунізм на її терені. Дейвіс піднявся в останніх роках неймовірного завдання вибілити Сталіна. Висновки Дейвіса творили навіть підступні атаки на уряд Злуч. Держав, ціле законодавство і свободу релігії у Злучених Державах. Засоби, при помочі яких Сталін вдержує свій політичний режим — це масові вбиства, політичні морди та нечувані тортури. Безбожництво, тортури та терор є головними стовпами большевицької диктатури. Ще не проминуло два роки, як Рузвелт і Гол осуджували цю диктатуру з-приводу атаки на Финляндію. Заяви Дейвіса і Гопкінса є найлегковірнішим перекрученням правди.

На цьому самому засіданні палати репрезентантів інший демократичний посол заатакував бурмістра Ню-Йорку Ля Ґардію в його характері керманича цивільної оборони. Цей посол ствердив, що на становище керманича громадянської оборони не надається зовсім людина, яка висловлюється так вульгарно й ординарно, що не можна друкувати таких заяв у пресі.

Американський журналіст про совітський рай

НЮ-ЙОРК. — Відомий головний редактор ню-йорського часопису „ПМ" Інджерсол, що вернувся щойно зі Совітської Росії, помістив ряд статтей про свої враження з подорожі. Ті статті передрукував також „Вошінгтон Івнінґ Стар". Знаменним є, що навіть Інджерсол, хоч реклямує большевицький бій проти Німеччини, не може поминути запущеного стану большевії, спричиненого більше як двадцятьлітнім большевицьким режимом.

І так він подає про Альма Ату, столицю Казахстану, як про місто з малими старими непобіленими домами, дальше про запорошені, небруковані вулиці в Ташкенті з одним-одиноким прилюдним купелевим заведенням, зі заржавілими курками, що не діють. Світла в поїзді також не було, а тоалети були жахливо брудні.

Їзда залізницею внаслідок зворушливої біди в містах через які переїздилося, пригноблювала. У занедбаних місцевостях впадали в око тільки малі, нужденні „культурні" парки зі статуями Леніна і Сталіна, що підсміхалися. Залізничі стації в окруженні драниьих плотів і безлічі бурянів. Безчисленні мухи обсідали нечисленні харчеві засоби. При кожному пості за харчі вибухала дика боротьба між пасажирами. При цьому ціни харчів фантастично високі, одно яйце коштувало 20 американських центів, а один сніданок 4 доляри. Одіж та взуття маловартні і поганенькі.

Почавши від Оренбурга з промислом зростала і нужда. Видно було жебраків та інших голодуючих людей, що втратили вже всяку надію. В численних містах багато ще невикінченних фабрик. Доми в містах европейської совітської Росії дуже занедбані та дуже потребують направок. Без огляду на те всюди є горді вивіски, що ті доми збудовали в останніх 5-тих роках. Очевидно, що совітські будівлі старіються дуже скоро. Про совітські воєнні комунікати говорить він, що в Москві мають багато фантазії та перемішують часто бажання з правдою.

„НАЙМЕНША БІЛЬШІСТЬ ВІД ЧАСУ, ЯК СЯГАЄ ПАМЯТЬ ОДНОГО ПОКОЛІННЯ".

НЮ-ЙОРК. — Ля Ґардію вибрали третій раз незвичайно малою більшістю проти демократичного кандидата О'Дваєра, бурмістром Ню Йорку. Ля Ґардія дістав — 1,186.394 голосів, О'Дваєр 1,052.553.

„Ройтер" додає до цього: Ця більшість є найменша, яку стверджено від часів, як сягає память одного покоління, при виборі бурмистра Ню-Йорку.

Цей нужденний вислід тим більш гідний уваги, що Ля Ґардія мав беззастережну підтримку прихильників Рузвелта, жидів і комуністів.

ЗАЯВА БІРМАНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА МІНІСТРІВ.

НЮ-ЙОРК. — Як подають з Лондону, президент міністрів Бірми, Сов заявив, що його переговори в британській столиці, які вів з метою дістати статут доміній для своєї батьківщини, пройшли незадовільно.

У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ НАВІТЬ НЕ ПОКРИЛИ ВЛАСНОГО ЗАПОТРЕБУВАННЯ НАФТИ.

НЮ-ЙОРК. — В одній промові перед північно-американським нафтовим інститутом міністер внутрішних справ Айкес нарікав, що є мало можливостей, щоб Зл. Держави доставляли англійцям ще більше кораблів-цистерн, як дотепер. Також зменшення звичайної газоліни як і газоліни для літаків для власної потреби Злучених Держав — можливе, хоча 50 кораблів-цистерн, доставлених давніше Англії, вже знову віддали Злученим Державам Америки, щоби зарадити недостачі у східних стейтах Злучених Держав. Та Злучені Держави зобовязані на британійське жадання доставити дальші кораблі-цистерни. Положення в справі кораблів-цистерн остане й надалі темою журби. Навіть коли б нафтовий промисл Злучених Держав подвоїв від 1. січня 1943 р. продукцію бензини для літаків, то засоби не вистарчили б на запотребування в Злучених Державах Америки, Англії, в Совітському Союзі і в Китаю. Навіть не знати, чи Злучені Держави мали б достаточну спроможність, щоби випродукувати всю нафту для власного запотребування.

ЗБОМБАРДОВАНО ПРИСТАНЬ ТАУФІК НАД ЧЕРВОНИМ МОРЕМ.

Німецькі повітряні сили бомбардували пристань Тауфік, над Суезьким каналом при південному вході до каналу.

Ця пристань стала важною для постачання британійських армій на Близькому Сході. Тому, що Суезький канал та пристані Олександрія і Порт Саїд стають після німецько-італійських бомбових налетів не до користання, — перевантажування мусить відбуватися на пристанях над Червоним морем, в головній мірі у пристані Тауфік, хоч її спроможність є менша, ніж інших пристаней. Тому налети на Тауфік є для англійців, які потребують його для постачання, дуже не на руку.

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., ¼ сторінки 180 зол., ⅛ сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 8 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба виплати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Seh A Warschau Nr. 3.812. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatra banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainske Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читну і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під накаяною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 10279